

Kościół katolicki

Pierwszą mszę świętą odprawiono w Żarowie 24 października 1894 roku. Rok wcześniej wybudowana została szkoła katolicka i właśnie jedną z klas zaadoptowano na kaplicę. Od tego czasu msze święte odprawiano w każdy wtorek. Regularne nabożeństwa zaczęto odprawiać od marca 1907 roku, kiedy to przybył szkoły w Żarowie, oddelegowany wcześniej do Pastuchowa Herman Klimke.

Wzrost liczby mieszkańców, w związku z rozwojem przemysłu, postawił przed wiernymi nowe zadanie. Wśród napływających do Żarowa ludności było wielu katolików. W 1885 roku było ich 500, a 20 lat później – 1300. W 1895 roku rozpoczęto zbiórkę ofiar na budowę kościoła. Trwała 15 lat i przyniosła zaledwie trzecią część niezbędnej kwoty. Decydująca była pomoc arcybiskupa wrocławskiego kardynała Karola Koppa, także ofiary zbierane w całej diecezji, oraz dotacja państwowa. Plac pod budowę kupiono od „Silesii”.

Po pokonaniu licznych trudności, 10 maja 1909 roku przystąpiono do budowy, a już 16 miesięcy później, 29 września 1910 roku miało miejsce poświęcenie Kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa. Pierwszym proboszczem został ksiądz Klimke, który nadzorował budowę oraz troszczył się o wystrój kościoła. Od 1924 roku chorego proboszcza zaczęli wspomagać inni księża. W związku z pogarszającym się stanem zdrowia, 20 marca 1929 roku proboszcz Klimke odszedł na emeryturę i przekazał parafię swojemu następcy, księdzu Bernhardowi Sauerowi. Trzy miesiące później, 18 czerwca 1929 roku, ksiądz Klimke zmarł we Wrocławiu. Pochowany został na cmentarzu w Żarowie.

Budowa kosztowała 85 tysięcy marek, a prowadziła ją firma z Wrocławia. Kościół jest wzniesiony z wypalanej cegły, nieotynkowany. Na wieży o wysokości 44 metry umieszczono trzy dzwony ufundowane przez żarowskie małżeństwo Neugebauerów w 1927 roku w miejsce dzwonów „ofiarowanych ojczyźnie” w 1917 roku. Przed kościołem stoi kamienny krzyż z krucyfiksem z brązu. Jest to zarazem krzyż misyjny z 1918 roku. Ołtarz główny wykonany w 1921 roku przez Augusta Wittiga z Nowej Rudy. Okna były wykonane i ufundowane przez małżeństwo Muellerów.

Również ambona jest dziełem Wittiga. Znajdujące się na niej płaskorzeźby czterech ewangelistów wykonał on wg pomysłu księdza Klimke. Ołtarz Maryjny autorstwa Cirillo dell Antonio z Cieplic wraz z obustronnymi relikwiami, jest majstersztykiem sztuki drzeworytniczej. Po przeciwnej stronie znajdował się ołtarz św. Józefa wykonany również przez dell Antonio. Organy wykonał Berschdorf z Nysy. Pod nimi znajdował się chrzcielnica i obraz św. Barbary, namalowany w XVIII wieku dla ołtarza głównego w kościele św. Barbary w Patuchowie, są w 1894 roku, przekazany do przyszkolnej kaplicy w Żarowie.¹

¹ Zbigniew Malicki, *100 lat Kościoła w Żarowie 1910-2010*, 2010

- a) Jesienią 1907 roku zgromadzony był taki kapitał, że można było myśleć o budowie solidnego Domu Bożego. Projekt firmy „Overkott und Fohre” znalazł uznanie u Jego Eminencji kardynała Koppa. Wszystko szło gładko i dobrze. Niestety spadło jak grom z jasnego nieba. W bezpośredniej bliskości placu nastąpiło osunięcie ziemi w kopalni węgla brunatnego, tak że budowa kościoła, zdaniem rzeczoznawców, byłaby niemożliwa. Nie można było odkładać budowy na kolejne lata, trzeba było szukać nowego miejsca. Ale w Żarowie było to, jak wiadomo trudną sprawą. Zwłoka nie była możliwa także dlatego, że Rząd Królewski domagał się w interesie szkół przekazywania kaplic na potrzeby szkolne.
- b) Dzięki uprzejmości firm „C. Kulmiz GmbH” i „Silesia”, udało się wreszcie nabyć nowe miejsce pod budowę. Natychmiast zaczęła się zwózka cegieł. Nie nadchodziło jednak urzędnicze zezwolenie na budowę. Wierzono, że jest w „drodze”. Jakże duże było rozczarowanie, gdy któregoś dnia, mimo wcześniejszych uzgodnień przyszła odpowiedź: „tak długo jak nie będziecie mieć własnej administracji, to znaczy zarządu kościelnego i gminnego przedstawicielstwa, nie wolno wam zaczynać”. Była to trzecia kłoda pod nogi: pierwszą był brak pieniędzy, drugą – kłopoty z bezpiecznym placem pod budowę, a teraz jeszcze potrzeba założenia własnej parafii. Do tej pory bowiem Żarów należał do parafii w Łażanach, nie był więc sam w sobie zdolny do czynności prawnych.
- c) W czwartek 29 września 1910 roku, w Żarowie miało miejsce uroczyste poświęcenie kościoła katolickiego pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa przez księdza prałata profesora doktora Arthura Koniga – proboszcza katedralnego we Wrocławiu. Przybył on do Żarowa o godz.: 8:30 przed południem. Na stacji w Żarowie został przywitany przez miejscowych duszpasterzy i w ich towarzystwie udał się do domu parafialnego.
- d) Nowo wybudowany kościół prezentuje się jako gustowny budynek w stylu gotyckim. Wysmukła wieża osiąga wysokość 44 metrów, w niej dzwonnica. W kościele przewidziane jest oświetlenie gazowe i ewentualnie ogrzewanie. Niestety w środku brakuje jeszcze wielu elementów wyposażenia. Za ołtarz główny służy prowizoryczny ołtarz z dotychczasowej kaplicy szkolnej. Brakuje również organów i licznych elementów wyposażenia.
- e) W kościele jest 400 miejsc siedzących i 700 stojących. Okazałe kolorowe witraże w prezbiterium, jak również wypełnienie pozostałych okien, nadają wnętrzu zielonkawy ton, który tworzy z mocną czerwienią oblicowania cegły wspaniały kontrast.

Ksiądz Herman Klimke w lutym 1911 roku²

² Zbigniew Malicki, *100 lat Kościoła w Żarowie 1910-2010*, 2010